* * *

Птиці смерті в зеніті стоять.
Хто врятує наш Ленінград?
Він ще дихає, не шуміть,—
Він, живий, наслухає щомить:
Як у тьмі на балтійському дні
Сплять сини і стогнуть вві сні,
Як благає хліба дитя —
Аж до неба крики летять...
Невблаганна, безжальна ця твердь.
З усіх вікон дивиться — смерть.

28 вересня 1941 (літак)